

v chodu. Postavení žentouru není tedy důležitou změnou v zájmu zachování nebo lepšího užívání hlavní věci, jak ji mají na mysli §§ 834 a 835 obč. zák. a pro niž § 835 obč. zák. vyhrazuje konečné rozhodnutí soudci. Dovolání se mimosporného soudce bylo tudíž v souzeném případě pochybené. **R e k u r s n í s o u d** napadené usnesení potvrdil, dodav k d ů v o d ů m prvního soudu t o t o: Jest sice pravda, že podle § 835 obč. zák. má za podmínek tohoto paragrafu nesporný soudce rozhodnouti, má-li nastati na společné věci důležitá změna, jež byla navržena pro zachování nebo pro lepší užívání hlavní věci. V projednávaném případě však nebyla navrhovateli navržena změna, jež by měla sloužiti k zachování nebo k lepšímu užívání hlavní věci, nýbrž změna, jež by přinesla prospěch jen navrhovatelům, jež by však zcela nebo částečně vylučovala spoluvlastníky z užívání fysické části společné věci. K takovému opatření není soud ve smyslu § 828 obč. zák. oprávněn.

**N e j v y š š í s o u d** nevyhověl dovolacímu rekursu.

### D ů v o d y:

Podle § 46 (2) zák. ze dne 19. června 1931 čís. 100 sb. z. a n., může býti, bylo-li usnesení první stolice vyšším soudem potvrzeno, podán rekurs k nejvyššímu soudu jen pro nezákonnost, zřejmý rozpor se spisy nebo zmatečnost. Nejvyšší soud, přezkoumaj spisy neshledal, že napadené usnesení trpí některou z těchto vad. K vývodům dovolacího rekursu se podotýká, že zdejší rozhodnutí ze dne 12. března 1931 Rv I 46/31-1 mluví jen povšechně o případném souhlasu (rozhodnutí) soudu, čímž ještě nebylo vysloveno, že takové soudní rozhodnutí jest přípustné i v případě, že jde o svémocné postavení žentouru na společném pozemku některým z podílníků ve vlastním zájmu, a že okolnost, že snad jeden z podílníků na společném pozemku žentour má, jest pro posouzení věci bez významu.

### Čís. 11682.

**Ručení za škodu z provozu silostrojů (zákon ze dne 9. srpna 1908, čís. 162 ř. zák.).**

**Plachta na automobilu jest jeho součástí; nebyla-li řádně připevněna, takže se nadýmala a její volné konce ve větru vály a tloukly do korby, ručí majitel automobilu za škodu ze splašení koní, jež tím bylo přivoděno.**

(Rozh. ze dne 20. května 1932, Rv I 113/31.)

Plachta na nákladním automobilu, náležejícím prvžalovanému a řízeném druhým žalovaným, nebyla řádně připevněna, takže se za jízdy nadýmala a její volné konce vály a tloukly na stěnu korby. Následkem toho splášily se žalobcovy koně, při čemž došlo k jich srážce s nákladním automobilem. Žalobě o náhradu škody z poranění koní **o b a n i ž š í s o u d y** vyhověly.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání, mimo jiné z těchto důvodů:

S hlediska dovolacího důvodu nesprávného právního posouzení dovozují dovolatelé, že jest v souzeném případě především rozřešiti otázku, zda plachta a její upevnění patří k funkcím (k činnosti) automobilu, či nikoliv, a dospívají k názoru, že k činnosti (k funkcím) auta nepatří, takže za to, že plachta nebyla řádně upevněna, nemohou býti činěni zodpovědni. Dovolatelé však při těchto svých vývodech přezírají, že podle ustanovení druhého odstavce § 2 aut. zák. nastává jejich ručební povinnost podle odstavce prvního § 2 aut. zák. i tehdy, když škoda pochází ze splašení se zvířat, takže, chtěli-li se sprostiti ručení, bylo na nich, by dokázali, že škodná událost, splašení se koní, nemůže býti odvozována z povahy jízdního silostroje, anebo ze zvláštního způsobu, ze selhání nebo nedostatku jeho činnosti. Jenom když tento vyvíňovací důkaz byl úplně podán, to jest, když řidič silostroje použil všech opatrností a to nejen těch, jež jsou nařízeny zvláštními předpisy, nýbrž jichž vyžaduje povaha případu vůbec a když tyto opatrnosti neselhaly, ale zvíře se přece splašilo, jen tehdy jest předpokládati, že vlastní příčinou nehody jest spatřovati v nebezpečné povaze zvířete. V souzeném případě snaží se dovolatelé vyviníti se tvrzením, že plachta nepatří k funkcím silostroje, takže, nebyla-li řádně upevněna, nejde to na jejich vrub. Kdyby však i plachta nepatřila k funkcím silostroje, jest přece jeho částí a, nebyla-li vzadu připevněna, se nadýmala a její volné konce ve větru vály a tloukly na stěnu korby, jest to vada, kterou byla přivoděna škodná událost, splašení koní, za které majitel silostroje podle shora uvedeného zákonného ustanovení ručí.

### Čís. 11683.

**Exekuce na základě říšskoněmeckého exekučního titulu.**

Otázka příslušnosti říšskoněmeckého soudu podle tuzemského práva musí býti posuzována zdejším soudem samostatně a zdejší soud není při tom vázán rozhodnutím říšskoněmeckého soudu o příslušnosti, určené podle říšskoněmeckého práva. Lhostejno, zda použité právní pravidlo o příslušnosti (podle majetku) jest v tuzemském i v německém právu stejné. Zdejší soud nezkoumá příslušnost říšskoněmeckého soudu jen abstraktně, t. j. jen potud, zda se liší německé právo v této otázce od práva tuzemského.

Pozemkový dluh splacený a odkvitovaný, který není z pozemkové knihy vymazán, není majetkem zástavního věřitele podle § 99 j. n.

(Rozh. ze dne 20. května 1932, Rv I 513/32.)

Dr. P., advokát v Praze, koupil smlouvou ze dne 3. února 1923 v Berlíně dům za 6<sup>1</sup>/<sub>2</sub> mil marek (877.50 zl. M.). Na domě tom vázlo od roku 1898 pro spořitelnu města Berlína 134.000 M. Tuto pohledávku zaplatil spořitelně po provedení koupě dřívější vlastník domu a spolu osobní dlužník spořitelny dne 19. března 1923 a byla tato pohledávka